

постъпките ни, изправя, поправя, наказва, облича, съблича — кара да се раждаме и умираме. Що е умирање? Господъ прави операция, вижда, че вие ще изгубите много, скратява процеса на вашия животъ — „за да не направи дългъ повече, вземете му капитала, който съмъ му далъ, врѣмената не сж сега благоприятни, оставете го за друго врѣме, доведете го при Мене“. И въ този процесъ ние мислимъ, че свѣтътъ ни е забравилъ. Но, ако свѣтътъ ни е забравилъ, Господъ мисли за насъ. А свѣтътъ трѣбва непрѣмѣнно да ни забрави. Една мома никога не може да се омъжи, ако люби всички момци; трѣбва да избере едного и да каже: „Това е моятъ свѣтъ“. Та и въ живота този фактъ е сжщо тъй вѣренъ. Вие трѣбва да имате само единъ Господъ. Има много богове въ свѣта, които ще искатъ да ви прибератъ; но вие трѣбва да намѣрите вашия Богъ, съ Когото можете да живѣете, да се развивате, богатѣете.

Писанието казва: „Богъ не е само на небето; Той живѣе въ сърцата на смиренитѣ“; слѣдователно, първото качество, което трѣбва да придобие, за да може Той да заживѣе въ васъ, е смирението. Но това смирение не е като смирението на една овца — като ви набиятъ или счупятъ краката, да кажете: „Нѣма какво да се прави!“ Не е смирение, когато ви взематъ всичкото богатство, да кажете: „Ние се смирихме“. Смирение е, когато имате всички богатства, сила, знания, доброто, да съзнаете и кажете: „Господи! Ти разполагашъ съ всичко, каквото имамъ“. А сега всѣки единъ прави слѣдното: всички проповѣдватъ Евангелието и сѣ свѣта оправятъ; но, щомъ опре Господъ до тѣхнитѣ